

HUNSGİ V.

Hunsgi, Erken ve Geç Acheuleen siteleri içeren Güney Hindistan'da bir akarsu ve vadisinin adıdır.

Hunsgi V yaklaşık 1 hektarlık bir alanı kaplar ve 1975-76 yıllarında yapılan kazılar 65 m²lik bir alanda gerçekleştirilmiştir. Bu kazılardan elde edilen taş aletler daha çok kalkerden fakat aynı zamanda dolerite, çört ve kumtaşından da yapılmışlardır. Yongalamanın izleri vardır. 1975 yılı kazılarında bulunan yontmataş buluntu topluluğu 391 parçadan oluşur. Bunlar arasında iki yüzeyliler, nacaklar, kazmalar, tek yüzden kıyıcılar, çok yüzlüler, küremsiler, kazıyıcılar, bıçaklar, deliciler ve sırtlı aletler bulunur. Metrekareye 13 parça düşmektedir. Aletlerin yaklaşık %90'ı olasılıkla 1-2 km. kuzeyden getirilen kalkerden yapılmıştır. Nacakların çoğu yongalar üzerine yapılmıştır. Hem yonga hem de yumruların yapıları elbaltaları mızrak, üçgen ve yürek biçimlidirler. Sert vurgaç tekniğinin yoğun kullanımından ve chopper kazma ve çok yüzlülerin varlığından dolayı, buluntu topluluğu Chirki ve Anagwadi'de olduğu gibi Erken Acheuleen olarak düşünülmüştür. Küçük kırmızı hematit parçaları da bulunmuştur. Bunlar olasılıkla 25 km. kuzeydoğudan getirilmiş ve belki de boya maddesi gibi kullanılmıştır.

Hunsgi VI.

Hunsgi V'in yakınında yer alan bu sit 150x120 m. ölçülerindedir. 1976-77 yıllarında kazılmıştır. Siten üst kısımları maalesef günümüz alan temizleme çalışmalarıyla tahrip edilmiştir.

Siyah ve gri topraklı 1. ve 2. Tabakalar çanak-çömlek ve Mezolitik malzeme içerir. Çakıllı olan 3. Tabaka, Acheuleen ince yatay bir seviyeden oluşur. Bu tabaka aynı zamanda yine az miktarda çanak-çömlek malzeme ve Mezolitik aletler bulunur. Bunlar anakayanın üzerinde uzanan kaba çakılların olduğu 4. Tabakanın Acheuleen seviyesinde yoktur. Bu seviyedeki bazı aletlerin üstü karbonatla kaplanmışdır. Bu ise bu seviyenin sonradan sular tarafından basıldığını gösterir ki muhtemelen iki yerleşim seviyesi arasında bir zaman boşluğuna işaret eder. Altındaki Acheuleen seviyenin ana unsuru kalker molozlardır. Bunların çoğu 5 cm'den büyük 1200'ün üzerinde parçalardır. Bu seviye aynı zamanda çapı 2m.nin üzerinde 8 büyük granit kaya bloğu içerir. Kazılan alanın yakınında modern yüzeye çıkan granit blokları, yeni tefsiri çalışmaları sırasında tahrip edilmiştir. Bunlar alttaki yerleşim seviyesinin bir kısmı olabilir. Hunsgi V'deki gibi, yerleşim alanı böyle blokların doğal yapılandırmasıyla sınırlanmış olabilir. Üst Acheuleen seviyede 243, alt seviyede ise 930 yontmataş parça ortaya çıkarılmıştır. Eğer 5 cm'den küçük unsurlar dışlanırsa, sırasıyla toplam 22 ve 90 alet vardır. Elbaltaları kabaca şekillendirilmişlerdir ve her biri ortalama 8-9 yonga negatif izi gösterir. Yongalar ve yonga aletler kazı alanının her yerinde bulunmuşlarken, büyük aletler her iki seviyede de kümelenmiş bir şekilde bulunmuştur. Böyle kümelenmelerin önemi herhangi bir fauna kalıntılarının yokluğunda değerlendirilemez.

Yediyapur VI.

Modern Fatehpur nullah yerleşiminden 250 m. uzaklıkta bulunan ve 12x12 m. ölçülerinde olan bu lokalitenin 50 metrekaresi 1986 yılında kazılmıştır. Yıpranmış granit yüzeyli alçak bir sırt üzerinde uzanan Acheuleen yerleşim yüzeyi karışık bir toprak altında gömülmüştür ve site

dışarıdan getirilmiş hammadde bloklarını (dolerit, çört, kalker ve şist) içermektedir. Yontmataş buluntu topluluğu toplam 500'ün üzerinde parçadan oluşur ve içinde bitmiş aletler (%25), manuport, vurgaç, örs ve yongalama parçaları bulunur. Bitmiş aletler arasında elbaltaları, nacaklar, tek yüzden kıyıcılar (chopping tool), büyük disk biçimli aletler ve bıçaklar vardır. Taş vurgaçlar ve örsler de mevcuttur. Aletler in-situ durumda bulunmuşlardır. Tipolojik açıdan yontmataş buluntu topluluğunun Erken Acheuleen olduğu belirtilir. Bazı aletler yeniden yongalanmıştır bu da sitin bir kereden daha fazla kullanıldığını gösterir. Sitin ilginç özelliklerinden biri, döşeme ya da yiyecek (gıda) işlemede kullanılmış olabileceği düşünülen ve çaprazlama 30 cm olan pegmatit ve aplitden çeşitli levhaların varlığıdır. Aynı zamanda bir düzine kadar kırmızı aşı boyası parçaları da vardır. Hiçbir faunal kalıntı bulunamamıştır.

Isampur

Bu olağanüstü sit, tarihine dayanarak henüz keşfedilen en eski taş ocağı sitidir. Onun en yakın çağdaşı, Güney Pakistan'da Sind bölgesindeki Rohri Hills'dir. Bu açık hava sitesi, vadi tabanında Acheuleen, Orta ve Üst Paleolitik, hatta Kalkolitik'te yaygın olarak kullanıldığı görülen çört ile örtülmüştür. Fakat burası yoğun taş ocağı faaliyetleriyle bayağı tahrip edilmiştir. Isampur ilk kez 1994 yılında keşfedilmiş ve 1997-2000 yılları arasında kazılmıştır.

Attirampakkam

Hindistan'ın güneyinde Madras yakınında bulunan bir açık-hava yerleşim yeridir. Burada iki yüzeyliler ve taş aletler 1863'den beri ele geçmiştir. Bu buluntular Hindistan'ın bu bölgesinde ilk defa Acheuleen tipte bir Paleolitik endüstrinin varlığını göstermektedir. Daha sonra bu endüstrinin çok geniş bir alana yayıldığı ve bölgenin diğer buluntu yerlerine uzandığı görülür. Bu Orta Pleistosen yontmataş alet kültürleri **Madrasien** ortak ismiyle adlandırılır. Yüzde olarak iki yüzeylilerin çokluğu Madrasien ve Soanien arasındaki temel farkı oluşturur. Tam tersi Soanien'de kıyıcı aletler orantısız olarak daha zengindir.